

దీపాలు వెలిగించారు. యజమాని గృహంలో కూడా అదిగో! దీపం! ఆయన చూడు రోజు ల్నుండి అస్వస్థుడై మంచం పట్టివున్నాడు. ఇల్లు విడిచి ఎక్కడికి పోలేడు. అతనికి పరిషర్య చేసేందుకు వరైనావున్నారో లేదో, తాను బజారుకి వచ్చేశాడు. సహాయం దీపమే.

రామదాసుకి ఉదించి కేటి దీపం అవుపించ లేడు. “ఇంత చీకటైనా, సంపంగి దీపం ఎందుకు వెలిగించలేదో! బహుశా మధ్యాహ్నం సిద్దలో వుండి వుంటుంది. కావం లే ఎక్కడికిపోతుంది? పారుత్యకు వెళ్ళు. ఆసలన్నదూ గుమ్మం దిగి ఇవతలకి రాదు.”

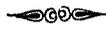
గృహ బహిర్వారం దాటి ఒక్కడుగు లోనికి వెళ్ళాడు. కళ్లు తిరిగి నట్లయింది. శరీరమే పరి ధ్రమిస్తూంది. ఏమిటది?

సంపంగి మంచి పిల్ల. అంత మంచి పిల్ల యజమాని లోగదిలో నుండి వ్యత్యస్త కేశాలతో పమిట సర్దుకుంటూ బయటికి వస్తున్నది.

“ఎందుకక్కడికి పోయావ్?” అని గద్దించి ఆడి గాడు సంపంగిని.

“యజమానికి నీరు కావలసి వస్తే అందివ్వు డానికి వెళ్ళావు. వెళ్ళక తప్పింది కాదు!” అన్నదే సంపంగి సమాధానం

దుకాణవారు నవ్వు ప్రతి ధ్వనించింది మళ్ళీ రామదాసు అప్పుడై కర్ణాలలో.

కథానిక

ఊరేగింపు

యం. సూరి

రామి గాడు సిపాయిల్లో గుండా యింటికి చేరక ముందే వుత్తరం ముక్క ఒకటి చేరింది. దానిలో “నేను వచ్చేటప్పటికి ప్రక్కవూరి పల్లెలోని ‘ఈరిని’ పెండ్లాడేందుకు మంచిచెడ్డ లన్నీ మాట్లాడండి. వాడుకలో వున్న పేర్లకు బదులు రామయ్య, ఈరమ్మ అని విహహ మహోత్సవ ఆహ్వానపత్రాలు అర వెయ్యి దనుక అచ్చు వేయించండి. పైసల్లో ఏమాత్రం పక్క కుండా పేరుగన్న మేళగాండ్లను మాట్లాడ తును, పూరేగింపుకు ఒక్క మోటారు టాక్సీ, పైన పూలపాలిక కుదిరించాలి. నేను వచ్చే టప్పడు బనారసు పట్టణం నుండే బట్టలు ఖరీదు చేస్తాను. ఆరుమాడైనా, మాడు ఆరైనా పల్లె లోనే కాకుండా కాపులిండ్లల్లో సహితం తూర్పున కరకర పొద్దు పొడిచిందాక పూలే గాల్పిందే” అని వుంది. ఇది వి నేటప్పటికి తలి దండ్రుల గుండెలు గుభేలుమన్నాయి. కొడు కొస్తాడని సంతోషించినా పూళ్ళో పూరేగింపు అనే వాక్యం వింటుంటే తే వుల్కి పడి, వుక్కిరి విక్కిరయ్యారు. అందరి ఆగ్రహాలకు

ఆహుతి అవుతా మేమోనని ఆందోళన చెందు తున్నారు.

రామి గాడి జాబుముక్క పల్లెలోని కుల పెద్దల చెవుల్లో పడింది. తమకేం తెలియ కుండా నిర్ణయించుకున్నంకుతు నిప్పయ్యారు. ముందుగా ఏమాటా తమతో చెప్పనందుకు మండిపోయారు. “సిపాయిల్లో కెల్లి కాస్త తెల్ల ఫుల్లగా వుండేమాత్రం పొగరుమోతు తనం నాగుద్దా? పూర్వకాలం నుండి లేని పెండ్లి సంబంధాలు పూర్లో అడుగుపెట్టటం ఏటికి ఎదు రీదటమే అవుతుంది. ఇది మితం తప్పిన మిడిసి పాటు కాకపోతే మంచికా? పొద్దున లేస్తే కాపుల కనుసన్నల్లో బ్రతికాల్సి నోళ్లం” అను కొని రామి గాడి తిండిని పిలిచారు.

“ఏందిరా! నీ కొడుక్కేమైనా మిల్లరీలో మిగిలినదాంతో ఏమన్నా మంపెక్కిందా ఏం? తాత తరాలనుండి ఆచారం కొనిదానికి అంజ వేసి అడ్డంగా నడిస్తే కాపులకు కోపంరాదా? కాపుల కోపతాపాలతో పల్లెలో కాలు నిలప గలమా? మనకేమైనా పరుగుల పొలాలన్న

వుంటే ఫరవాలేదనుకోవచ్చు. ఇది మీ ఒక్కరికే కాదు, పల్లె ఆసాంతానికే అపవాదుతో పాటు ఆపద వచ్చుద్ది. వాడొచ్చినాక అందరం చెప్పినామని చెప్పి అదరిపాట్లన్నీ ఆపుచేయించు” అని ఆజ్ఞాపించారు.

ఇక పల్లెలోని పడుచుకుర్రాళ్ళంతా రామి గాడి బామిని కేజేలు కొడుతున్నారు. అసలు రామి గాడు వస్తున్నాడంటేనే పట్టరాని సంతోషాలతో పొంగిపోతున్నారు. పెండ్లి సంబరాన్ని సాగించేందుకు చావుకైనా సై అంటూ సవాళ్లు కొడుతున్నారు. ఈ దెబ్బతో ఎదురు వచ్చినవాడినలా తిరగ్గొడ్డా మనుకుంటున్నారు. ఈ అదనుతో అంటరానివారని విధించిన బంధవాలన్నీ చేదిద్దా మనుకొన్నారు. “అదికొక కాపులంతా కయ్యూనికీ కాలు దువ్యతారంటే అది లేదు. కుర్రవారంతా కులాల కట్టుబాట్లన్నీ కాలదన్నుతూ కలసే వస్తున్నారాయ్. పొలాల పనుల్లో పల్లెత్తు మాటాడక మాలమాదిగలతో మంచిగావుంటున్నారాయ్. ఒకటి అరతో పొద్దస్తమానం బండచాకిరీ చేసి బతుకుతున్న ఒక్క రైతులు బడాయిలకు బయటకే రారు. మానసానికి మగ్గి మనతో మంచిగుంటానికి గోడమీద పిల్లి వాటంగావుండే నోటికీచేతికందని చిన్నరైతులు చెంతకే గారు. ఇంక ఆ ఒక్క మాధవయ్య, ఆయనమాటను భుజాన వేసుకొనే ఆ పదిమంది ఎంత ఎదురు కంచెలు వేస్తే మాత్రం చెలగయ్యక చూస్తామట్రా” అనుకొని రామి గాడి రాకను ఎదురు చూస్తున్నారు.

రామి గాడు ఈరోజు సిపాయిల్లో చేరాడు గాని ఆరోజుల్లో ఆరనండా వెలిగిన మొన గాడు. పల్లెనంతటిని కులపెద్దల కట్టుబాట్లను లెక్కచేయక ఒక్క తాటిన నడిపిన తెగువ కలవాడు. అసలు రామి గాడి పేరు వింటేనే మోతుబరు లందరికీ ముచ్చమటలు పోసేయి. రానురాను పని పాటలు పల్లుబడి మగ్గంమీద పడుగేనేందుకు కూడా పనిలేకుండా పోయింది. మంచీరోజు లొస్తాయని వార్తలు విని ఆశించారు. కాని ఆరోజు కారోజు ఆళ్లు అరగిపోవటమేగాని పెరిగే పొలకలైనా కనబడలేదు. నూలు ధరలు నిచ్చే

నలకైనా అందకుండా నిలువునా పెరిగి పోయాయి. వచ్చే అరపెట్టి నూలులో నేర్దా మంటే నూకలైనా వచ్చేయి కాదు. దొంగ మార్కెటులో మారి వేసినా మిల్లుబట్టకన్నా అంతులేని ధరపడి అందరికీ అందకుండా అయింది. అంతకీ అదే స్థితిలోవుంటే, పుటి క్కిన ప్రాణం పోయిందా. పాపం అని ఐనా అనకుండా “జబ్బుతో వీడివీడి చచ్చాడు తే” అంటారు. అందుకని చివరకు చేతికందని పన్నె, నోటికందని తిండి అయి పొట్ట మాడ్చుకోలేక మిలిటరీలో చేరాడు. ఆక్కడకూడా ఆళ్ళ మాటకూడా ఖాతరు చేయటంలేదని ఇన్నాళ్ల పాటు వుంచి ఇంటికి పొమ్మన్నాడు.

రామి గాడు రాసిన పలుకు పల్లెనుండి ఛెంగున చించేసి వూర్లో వూడిపడింది. మూడొందల ఎకరాల మోతుబరి మాధవయ్యకు కూడా తెలిసింది. వల్ల సాంతం వుడికిపోయి నిష్కలిక్కిన కోతిలా చిందులు తొక్కాడు. రామి గాడి రాకన్నంతనే వల్లంతా జరుగు పాకినట్లు జలదరించింది. మిలిటరీలోవుంటే నన్నా ఏ కొరియారంగానికో అంటేవాడి ననుకున్నాడు. ఊరేగింపును వూరికే వదిలై వుపయోగం లేదనుకున్నాడు. “ఈ దెబ్బలో ఒక్క పనికి రెండు ఫలితాలన్నట్లు” వూర్లో బీదా బిక్కను “పొదిగిన కోడి క్రిందకు పిల్లలూగ” చంకక్రిందకు చేర్చుకుందామని, కదిలై కూలి పెంచండని కేకవేసి ముందు నిలబడే మాలమాదిగలను పచ్చాకు పసరు పిండి నట్లు పిండుదామనుకున్నాడు. కాపులందరితో కలసి మాటాడేందుకు రచ్చబండకొడ సభ జరిపేందుకు కౌప్యక్రమం నిర్ణయించుకున్నాడు.

మాధవయ్య అంటే సామాన్యుడు కాదు, వూర్లోకి వచ్చిన ఆఫీసర్లందరిని అన్ని హంగామాలతో ఆదరించి అందినన్ని హోదాలు తగిలించుకున్న పెదకాపు. ప్రాంసరినోట్లను పదింతలయినా పెంచి దీపా లార్చటంలో దిట్టయిన చెయ్యి. అరిచెలిలో స్వర్ణాలుమాసి పొద్దస్తం బండచాకిరి చేయించుకొని డైసెల్లో పెనుగు లాడే పిసినిగొట్టు. మాట్లాడితే బందిఖానాలో వేయస్తానని భయపెట్టటంలో బహుమేటి. అందుకే అందరి వీదరింపులకు గురి అవుతూ

చివరకు పదిమందిని పట్టుక వేల్చాడుతున్నాడు. మాధవయ్య కచ్చబండకాడ సభకురమ్మని పెండ్లి పిలుపులాగా ఇంటింటికి పిలుపు అందించాడు. చీకటిపడటంతోనే పిల్ల వీరుపోతుండా పిలచినచోటికి చేరారు. పెదకాపులైన పదిమంది రచ్చబండపై కూర్చొని పిడిమూరెడు పొరమట్టల పొగలు గుప్పిస్తున్నారు. అంతలో మాధవయ్య ముందు నిలబడి “పల్లెలోని పెండ్లి పూరేగింపు పూర్ణో పూరేగుడ్డంట, పూటకు గంజిలేని గాడిదకొడుకులకు బలికేరోజులు లేకగాని బాగుపడేందుకా? రామిగాడు మిలిటరీలో మినుకుతున్నా ననుకున్నాడేమో! పొట్టకులేక పట్టణాల్లో తిరిగి నాలుగుముక్కలు నేర్చుకున్నంతమాత్రాన కులాలన్నిటిని కలగా పులగం చేద్దామనుకుంటే ఎట్లా? చిన్న పెద్ద, కాపు, కరణం ఆనకుండా కన్నుమిన్ను కనపడకుండా కవాతు తొక్కటం అనుకున్నాడల్లె వుంది. కదిల్లె పూర్ణో కాలుబెట్టాలి. పెదిల్లె మన పొలాలకు మేతకు రావాలి. నూర్చిళ్ళ తిరిపాల కాడనుండి ఆఖరికి తొలకరింపు తొలినాట్లవరకు మన మోచేతి క్రింది సిక్రత్రాగి బ్రతకాలిసినవాళ్ళు పూర్ణో పూరేగుతామని అంబేవేయటం కాపులపై కంకణం కాక మరేంకాదు. మనం దీన్ని గాంగడిగ విడిచామా వాళ్ళ పెండ్లికి మనం ఇస్తున్న ఎత్తాలి సిండ్. మనకు నిజంగా చీము రక్తం వుంటే పూరేగింపును అడ్డగించాల్సిందే.” అని ఆ మాటా ఈ మాటాతో అర్ధరాత్రి చేశారు. చివరకు ఒక్క చిక్కు ఎదురైంది. “దీనికి అందరికీ సమ్మతమేనా” అంటే చప్పట్లచప్పడి లేకపోలే చవుకగా వుంటుందని “నేను చెప్పిన సంగతులన్ని సమ్మతంకాని వాళ్ళంతా చేతులెత్తండి” అని ముగించాడు. మధ్య తరగతి రైతులంతా మతాచారాలన్నీ వుంటగలిసి, మాలమూడిగల మాట చెల్లుబడి అప్పుడని చిరచిరలాడి పెదిమలు కొరుక్కున్నారు. చెబ్బులాటకు దిగితే వున్న సంసారాలన్నా వుండకుండా మొదలే మెతుకులేని మోసం అభద్రనుకొని “తప్పకుండా ఆడ్ల గించండి” అని మాధవయ్యకు అండగా అరిచారు. ఒక్క రైతులు ఏ బరవాసాలు ఇయ్యకుండానే ఇంటి మొఖం పట్టారు. ఇదంతా

మాధవయ్య మంత్రం తప్ప మరేం కొదనుకున్నారు. పూరేగింపు వచ్చినంతమాత్రాన మన మూట ముల్లెలు, పరువు ప్రతిష్టలు పాడయ్యేది ఏమి లేదనుకున్నారు. పెండ్లి పేరుచెప్పి మాధవయ్య తన పెత్తనానికి పక్కాలు లేకుండా సాగించేందుకే ఈ సభ అంతా అనుకున్నారు. వేదాశ్శలో వేచీలు పెంచి లాభాలు పోగు చేసుకునేందుకే ఈ ప్రాస అనుకొని ఇండ్లకు చేరారు.

రామిగాడు పక్కనేవున్న రైలుస్టేషనులో దిగి గుర్రపు బండిపై పరుగులమీద పల్లెకు చేరాడు. చేరటంతోనే పల్లెలోని పిల్లా, జెల్లా, ముసలా ముతకా అంతా పోయి పలకరించి వచ్చారు. యువకులంతా వుత్సాహంతో వుప్పింగిపోతున్నారు. తమ జతగాని పెండ్లి జంజామృతంగా జరపాలనుకున్నారు. జరిగిన సంగతులన్ని సందుపోకుండా రామిగాడి చెవుల్లో పోవారు. తలితండ్రులు పూరేగింపు సంగతెత్తి “ఒరే రామిగా! చేనేదో పల్లెలోనే నేనే ఏ పగలూ లేకుండా వుంటాయిగా? కాని దానికి కాలుదువ్వతే కయ్యానికి కారణమాతారా!” అన్నారు.

ముసలాండ్ల మాట వినటంతోనే రామిగాడు మండిపడ్డాడు. వీళ్ళకు, కుల పెద్దలు నూకి పోసిన పిరికి పానకమే ననుకున్నాడు. “పూర్ణో పూరేగితే మన మెడలు తీసి మొలకలేస్తారా ఏం? మాధవయ్య మాటలకు నోరు మెదపక పోలే తప్పకుండా మెడలువిరుస్తాడు. ఏమన్నా జరగనీ, ఈ చెబ్బుతో పెండ్లి పూరేగింపో, లేక కాటికి కదలింపో, కానియ్యాలసిందే” అన్నంతనే ముసలాండ్లు మరి మాట్లాడలేకపోయారు.

పెండ్లి ప్రయత్నాలు సరసరసాకుతున్నాయి. అప్పు గుడ్డించిన ఆరవేయి ఆహ్వాన పత్రాలు అందరకు అందించాడు. పక్క బస్తీనుండి అడ్డైత మంచి మోటారు ట్యాక్సీ, దానిమీద తోడుకు మెరుపులతో మెరిసే పూసలు పొదిగిన పూలిపాలిక, పాలికకు ముందుగా నాజూకైన పోజాల బొమ్మలతో సహా తెచ్చారు. మేళ గాండ్లంతా మాలిండ్ల పెండ్లికి రావటానికి ముందు జంకినా పైసల పెచ్చుని చూచి పరు (తరువాయి 7వ వేటిలో చూడుడు)